

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 27 augustus 2009 in zaak nr. 09/29225 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 augustus 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 augustus 2009, verzonden op 28 augustus 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd heeft de staatssecretaris het Memorandum of Understanding tussen het Ministerie van Resettlement, Rehabilitation and Reconstruction van Somaliland (hierna: het Ministerie) en de Dienst Terugkeer en Vertrek van het Ministerie van Justitie (hierna: de DT&V) van 1 juli 2009 (hierna: het MoU) overgelegd, ten aanzien waarvan hij om geheimhouding ingevolge artikel 8:29 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht. De Afdeling heeft beslist dat beperking van de kennisneming van dit stuk gerechtvaardigd is. De vreemdeling heeft toestemming als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:29 van de Awb verleend om mede op basis van dit stuk uitspraak te doen.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 oktober 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door A. van de Burgt, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling in het eerste onderdeel van de grief aanvoert en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De vreemdeling klaagt in het tweede onderdeel van de grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zicht op uitzetting bestaat. Daaraan heeft de rechtbank volgens de vreemdeling ten onrechte ten grondslag gelegd dat, anders dan in de zaken die hebben geleid tot de uitspraak van de rechtbank van 11 augustus 2009 in zaak nr. 09/26998 (LJN: BJ5464) en de uitspraak van de Afdeling van 1 juli 2009 in zaak

nr. 200902298/1/V3 (www.raadvanstate.nl), de staatssecretaris thans concrete en gedetailleerde informatie heeft gegeven over de wijze van totstandkoming van het MoU en de inhoud ervan en dat hij voldoende inzichtelijk heeft gemaakt hoe het traject inzake uitzetting naar Noord-Somalië verloopt, zodat sprake is van een concreet aanknopingspunt dat de verwachting rechtvaardigt dat, anders dan voorheen, op korte termijn zal kunnen worden overgegaan tot uitzetting van vreemdelingen naar Somaliland. Voorts heeft de rechtbank volgens de vreemdeling ten onrechte overwogen dat zijn algemene opmerkingen ter zitting, dat het MoU vermoedelijk een geheime paragraaf zou bevatten en dat de inhoud van dit stuk door de staatssecretaris mogelijk selectief naar voren is gebracht, geen aanleiding geven om te twijfelen aan de juistheid van de informatie, zoals die door de staatssecretaris is verstrekt.

Ter motivering van dit onderdeel van de grief voert de vreemdeling aan dat de rechtbank de staatssecretaris ten onrechte niet heeft gelast het MoU over te leggen en dat de staatssecretaris ten onrechte het MoU niet aan de rechtbank heeft overgelegd, onder de mededeling dat uitsluitend de rechtbank daarvan kennis mag nemen.

2.2.1. De staatssecretaris heeft ter zitting van de rechtbank verklaard dat, voor zover thans van belang, van 28 juni 2009 tot 3 juli 2009 een ambtelijke missie van de DT&V een bezoek heeft gebracht aan Somaliland. Er zijn gesprekken gevoerd met het Ministerie, welke op 1 juli 2009 hebben geleid tot de ondertekening van het MoU. Volgens de staatssecretaris volgt uit deze overeenkomst dat gedwongen terugkeer van vreemdelingen uit Somaliland mogelijk is. In de overeenkomst zijn praktische voorwaarden voor terugkeer vastgelegd. Vreemdelingen die niet beschikken over eigen documenten kunnen, na vaststelling van de identiteit en nationaliteit, op basis van een EU-staat terugkeren. Uit het MoU volgt volgens de staatssecretaris dat gedwongen terugkeer te allen tijde mogelijk is en dat de terugkeer van vreemdelingen geleidelijk, humaan en in redelijke aantallen zal plaatsvinden. Daarnaast hebben de luchtvaartmaatschappijen Daallo Airlines en African Express Airways aangegeven ook bij gedwongen terugkeer op basis van het MoU vreemdelingen mee te willen nemen naar Somaliland.

Ook heeft de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank aangegeven dat het MoU op verzoek van de autoriteiten van Somaliland niet openbaar is en dat deze overeenkomst desgevraagd met een verzoek om toepassing van artikel 8:29 van de Awb zou kunnen worden overgelegd.

2.2.2. Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris verder nog verklaard dat bij het bestaan van een geobjectieerd vermoeden dat een vreemdeling afkomstig is uit Somaliland de Somalilandse autoriteiten per faxbericht of e-mailbericht over de voorgenomen uitzetting van de vreemdeling worden bericht. Deze autoriteiten geven binnen drie weken een antwoord. Indien geen antwoord wordt gegeven, worden de Somalilandse autoriteiten geacht te hebben ingestemd met het verzoek om uitzetting. Vervolgens wordt voor de vreemdeling door de afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V via de KLM een vlucht geboekt naar Dubai of een andere luchthaven vanwaar, via een andere luchtvaartmaatschappij zoals onder meer Daallo Airlines en African Express Airways, naar Hargeysa kan worden

gevlogen. Voornoemde luchtvaartmaatschappijen hebben aangegeven dat zij geen bezwaren hebben tegen het vervoeren van Somalische vreemdelingen naar Somaliland in het kader van gedwongen vertrek, wanneer hierover afspraken met de autoriteiten van Somaliland zijn gemaakt. Wanneer alle vluchtgegevens bekend zijn, wordt dit aan het Ministerie te kennen gegeven, dat vervolgens de vervoerende luchtvaartmaatschappij informeert dat aan de betrokken vreemdeling toegang zal worden verleend.

Voorts heeft de staatssecretaris ter zitting van de Afdeling verklaard dat, anders dan in het geval dat aan de orde was in de uitspraak van de Afdeling van 7 oktober 2009 in zaak nr. 200906965/1/V3 (www.raadvanstate.nl), ter zitting van de rechtbank de inhoud van het MoU nader is toegelicht en dat te kennen is gegeven dat deze overeenkomst onder beperkte kennisneming aan de rechtbank kan worden overgelegd.

2.2.3. Uit hetgeen de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank en ter zitting van de Afdeling heeft verklaard volgt dat, indien de autoriteiten van Somaliland akkoord zijn met de gedwongen terugkeer van de vreemdeling, deze autoriteiten dit aan de direct aanvoerende luchtvaartmaatschappij te kennen geven en dat deze maatschappij dan, anders dan ten tijde van voormelde uitspraak van de Afdeling van 1 juli 2009, bereid is om de vreemdeling mee te nemen, ook indien hij te kennen heeft gegeven niet vrijwillig te willen terugkeren.

De rechtbank heeft – in hoger beroep onbestreden – overwogen dat de vreemdeling, blijkens het rapport taalanalyse van 24 april 2007, uit Noord-Somalië komt. Ook is in hoger beroep onbetwist gebleven de overweging van de rechtbank dat de staatssecretaris op 20 augustus 2009 ten behoeve van de vreemdeling aan de afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V een aanvraag voor toestemming tot inreis voor Somaliland heeft verzonden, dat het voornemen bestaat die bij de autoriteiten van Somaliland in te dienen en dat vooralsnog geen grond bestaat om aan te nemen dat deze toestemming niet zal worden verleend.

De Afdeling is, na kennisneming van de inhoud van het MoU, en gezien het vorenoverwogene van oordeel dat de rechtbank terecht heeft geconcludeerd dat geen grond bestaat voor het oordeel dat in het geval van de vreemdeling geen sprake is van zicht op uitzetting. De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

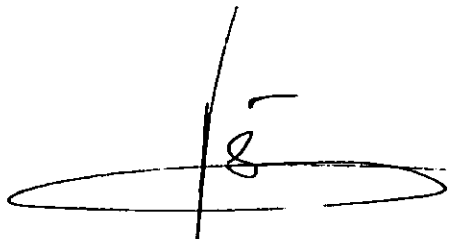
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 oktober 2009

513.

Verzonden: 26 oktober 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

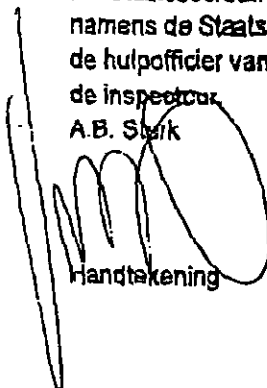
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

03202:1250

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur
A.B. Steik

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 09/29225

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Somalische nationaliteit.
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. R. ter Haar, advocaat te Emmeloord.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 12 augustus 2009 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hier tegen op 13 augustus 2009 beroep ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en aan de gemachtigde van eiser toegezonden.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 24 augustus 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen drs. B.H. Wezeman. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de maatregel van bewaring niet in strijd is met de wet en of de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de bewaring op te heffen en schadevergoeding toe te kennen vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Daartoe heeft eiser aangevoerd dat in het geval van Somalië het zicht op uitzetting problematisch is en voorts dat het maar de vraag is of de voorgenomen uitzetting wel geëffectueerd kan worden.

Zaaknummer: Awb 09/29225

blad 2

2.3. Verweerder heeft gesteld dat er wel sprake is van zicht op uitzetting naar Noord-Somalië, Somaliland. Uit het rapport taalanalyse van 24 april 2007 blijkt dat eiser niet uit Zuid-Somalië komt, maar uit Noord-Somalië. Op 20 augustus 2009 is de aanvraag voor toestemming tot inreis voor Somaliland (toestemmingsverklaring) verzonden naar de afdeling Bijzonder Vertrek van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Als die verklaring is ingediend, volgt binnen drie weken uitsluitel over de vraag of de autoriteiten van Somaliland eiser terug willen nemen of niet. In het geval op de aanvraag om een toestemmingsverklaring geen antwoord komt, kan eiser op basis van het tussen de Nederlandse autoriteiten en die van Somaliland afgesloten Memorandum of Understanding (MOU) worden uitgezet naar Somaliland.

2.4. Ter zitting heeft verweerder het volgende verklaard over dit MOU. Van 28 juni 2009 tot en met 3 juli 2009 heeft een ambtelijke missie van DT&V, bestaande uit de directie operationele ondersteuning en stafinhoudelijke ondersteuning en de staf van de ambassade in Nairobi, een bezoek gebracht aan Somaliland. De ambtelijke missie heeft gesprekken gevoerd met het ministerie van Resettlement, Rehabilitation en Reconstruction van Somaliland, zijnde de Somalilandse autoriteiten. De gesprekken hebben op 1 juli 2009 geleid tot een MOU. Het MOU voorziet in de mogelijkheid van (gedwongen) terugkeer van vreemdelingen uit Somaliland, waartoe ook en behoren. In de overeenkomst zijn ook de praktische voorwaarden voor terugkeer vastgelegd. Overeengekomen is dat vreemdelingen, die niet beschikken over eigen documenten, na vaststelling van de identiteit en nationaliteit kunnen terugkeren op basis van een EU-staat. Dat betekent, aldus verweerder, dat zowel een zelfstandige als een gedwongen terugkeer naar Somaliland mogelijk is. In de paragrafen 4 en 5 van het MOU staat dat gedwongen terugkeer te allen tijde mogelijk is en dat de terugkeer van vreemdelingen geleidelijk, human en in redelijke aantallen zal plaatsvinden. Daarnaast hebben Daallo Airlines en African Express Airways aangegeven ook bij gedwongen terugkeer op basis van het MOU mensen mee te willen nemen naar Somaliland.

2.5. In eerdere uitspraken – onder meer de uitspraak van 11 augustus 2009 (Awb 09/26998, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, LJN: BJ5464) – heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats geoordeeld dat de stelling van verweerder dat het MOU ertoe leidt dat gedwongen uitzetting naar Somaliland wel mogelijk is, niet kan worden gevolgd nu in die zaken deze stelling uitdrukkelijk door eiser was bestreden, verweerder het MOU niet ter beoordeling aan de rechtbank heeft overgelegd en verweerder niet inzichtelijk heeft gemaakt dat, anders dan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld in de uitspraak van 1 juli 2009 (200902298/1, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, LJN: BJ1600), feitelijke uitzetting naar Somalië wel tot de mogelijkheden behoort. Anders dan in die zaken heeft verweerder thans concrete en gedetailleerde informatie verstrekt over de wijze van totstandkoming van het MOU en de inhoud ervan. Voorts heeft verweerder voldoende inzichtelijk gemaakt hoe het traject inzake uitzetting naar Noord-Somalië verloopt. Verweerder heeft aangegeven dat het MOU op verzoek van de autoriteiten van Somaliland niet openbaar kan worden gemaakt. Dit levert volgens eiser het vermoeden op dat sprake is van een geheime paragraaf. Daarnaast bestaat volgens eiser de mogelijkheid dat verweerder de inhoud van het MOU selectief naar voren heeft gebracht. De rechtbank ziet in deze algemene opmerkingen van eiser echter geen grond om te twifelen aan de juistheid van de informatie die door verweerder ter zitting mondeling is meegedeeld.

2.6. De onderhavige situatie verschilt van die waarop de eerder genoemde uitspraak van de AbRS van 1 juli 2009 betrekking heeft. Die uitspraak was immers gebaseerd op de

Zaaknummer: Awb 09/29225

blad 3

---

informatie van verweerder dat hem de mogelijkheid ontbreekt om een vreemdeling onder dwang te doen terugkeren naar Somalië en dat Daallo Airlines bereid is vreemdelingen van Somalische nationaliteit in het geval van vrijwillige terugkeer mee te nemen. De door verweerder thans ter zitting weergegeven inhoud van het MOU is een concreet aanknopingspunt die de verwachting rechtvaardigt dat, anders dan voorheen, op korte termijn zal kunnen worden overgegaan tot uitzetting van vreemdelingen naar Somaliland. Op grond van de door verweerder ter zitting gegeven uiteenzetting over de met de autoriteiten van Somaliland gemaakte afspraken, die zijn neergelegd in het MOU, waaronder de afspraak dat vreemdelingen, die niet in het bezit zijn van documenten, na vaststelling van hun identiteit en nationaliteit kunnen terugkeren op basis van een EU-staat en de afspraak dat zowel een vrijwillige als een gedwongen terugkeer mogelijk zijn en voorts de bereidheid van eerder genoemde luchtvaartmaatschappijen vreemdelingen óók in het geval van gedwongen terugkeer te willen vervoeren naar Somaliland, kan naar het oordeel van de rechtbank thans niet worden gezegd dat in zijn algemeenheid geen sprake is van zicht op uitzetting binnen afzienbare termijn naar Somaliland.

2.7. Nu verweerder voornemens is een aanvraag voor toestemming tot inreis voor Somaliland bij de autoriteiten van Somaliland in te dienen, bestaat zicht op uitzetting van eiser. Eiser heeft weliswaar gesteld niet bekend te zijn bij de autoriteiten van Somaliland, maar het is aan de autoriteiten van Somaliland om te beoordelen of toestemming tot inreis wordt verleend. Er is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat deze toestemming niet zal worden verleend, te meer nu volgens het rapport taalanalyse van 24 april 2007 eiser uit Noord-Somalië afkomstig is.

2.8. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 09/29225

blad 4

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. S.M. Schothorst en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 27 augustus 2009.

Griffier

Rechter

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 20 AUG 2009

TER HAAR PATER ADVOCATEN

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax : 070 - 3 65 13 80

Kantoor: Emmeloord, 4 september 2009
 Ons dossier: 220426 jb
 Zaaknaam: / Vreemdelingenbewaring
 Uw referentie:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 SEP. 2009 ✓	
ZAKNR.	6071
AM.	V3
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Edelhoogachtbare Vrouwe, Heer,

Hierbij zend ik u in tweevoud het hoger beroepschrift in bovengenoemde zaak. Ik zend u dit zowel per fax als per gewone post.

Een kopie van deze brief met bijlage zond ik per gelijk post aan de gemachtigde van verweerder.

Hoogachtend,

9/5

R. ter Haar sec.

R. ter Haar

TER HAAR PATER ADVOCATEN

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE
nr.

Toevoeging aangevraagd!

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 SEP 2009	
Zaak nr.	
Adres	
SEKRETARIS: ODE	PAZ

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake

geboren op
van Somalische nationaliteit
IND dossiernummer: 0703.20.0167
gemachtigde: mr R. ter Haar

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
verweerder;
vertegenwoordigd door mr. G.M. H. Hoogvliet
advocaat te 's-Gravenhage

1. Achtergronden

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (Awb 09/29225) d.d. 28 augustus 2009 (productie 1).

Gemachtigde is door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

2. Grief

Appellant kan zich niet verenigen met het oordeel van de rechtbank dat het beroep ongegrond is en dat het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

Grief:

Ten onrechte stelt de rechtbank onder punt 2.5:

"Anders dan in die zaken heeft verweerder thans concrete en gedetailleerde informatie verstrekt over de wijze van totstandkoming van het MOU en de inhoud ervan. Voorts heeft verweerder voldoende inzichtelijk gemaakt hoe het traject inzake uitzetting naar Noord-Somalië verloopt. Verweerder heeft aangegeven dat het MOU op verzoek van de autoriteiten van Somaliland niet openbaar kan worden gemaakt. Dit levert volgens eiser het vermoeden op dat sprake is van een geheime paragraaf. Daarnaast bestaat volgens eiser het vermoeden dat verweerder de inhoud van het MOU selectief naar voren heeft gebracht. De rechtbank ziet in deze algemene opmerkingen van eiser echter geen grond om te twifelen aan de juistheid van de informatie die door verweerder ter zitting mondeling is meegedeeld".

En onder punt 2.6:

"De onderhavige situatie verschilt van die waarop de eerder genoemde uitspraak van de AbRS van 1 juli 2009 betrekking heeft. Die uitspraak was immers gebaseerd op de informatie van verweerder dat hem de mogelijkheid ontbreekt om een vreemdelingen onder dwang te doen terugkeren naar Somalië en dat Daallo Airlines bereid is vreemdelingen van Somalische nationaliteit in het geval van vrijwillige terugkeer mee te nemen. De door verweerder thans ter zitting weergegeven inhoud van het MOU is een concreet aanknopingspunt die de verwachting rechtvaardigt dat, anders dan voorheen, op korte termijn zal kunnen worden overgegaan tot uitzetting van vreemdelingen naar Somaliland".

Toelichting:

Appellant heeft ter zitting aangegeven dat hij niet op de hoogte is van de inhoud van het Memorandum of Understanding (MOU). Het is niet in overeenstemming met de Algemene Wet Bestuursrecht artikel 7:18 sub 2 dat dit stuk niet is overgelegd. Evenmin is krachtens artikel 7:18 sub 6 t/m 8 gehandeld, waardoor betrokkene niet in staat is tot een oordeel over de inhoud van het MOU te komen, anders dan door (uiteraard) slechts algemene opmerkingen te plaatsen, zoals de rechtbank onder punt 2.5 aangeeft.

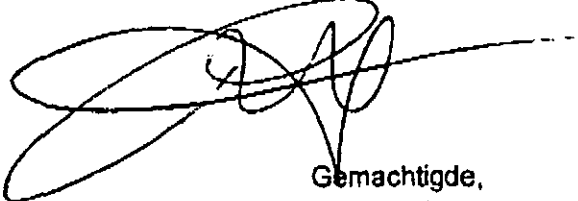
Betrokkene is hierdoor de mogelijkheid onthouden om middels de Awb tegen de onthouding van de stukken bezwaar te maken c.q. beroep in te stellen.

Evenmin zijn de stukken uitsluitend ter kennisneming aan de rechtbank overgelegd, noch heeft de rechtbank ten onrechte gelast dat deze stukken door de Staatssecretaris overgelegd moesten worden.

3. Conclusie

Appellant verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en verweerder te veroordelen in de proceskosten zowel in eerste aanleg als in hoger beroep.

Emmeloord, 4 september 2009

Gemachtigde,
namens deze J.M.M. Pater

